ABVV OPENBARE DIENSTEN

“Openbare diensten staan steeds tot je dienst”

Nieuws donderdag 21 november 2019

De Vlaamse regeringsonderhandelingen lijken in de laatste rechte lijn te zitten richting de vorming van een nieuwe Vlaamse regering. Wat kunnen we daarvan verwachten?

Chris Reniers: “Aangezien opnieuw N-VA, CD&V en Open VLD deel zullen uitmaken van de nieuwe regering en hun onderlinge krachtsverhoudingen dezelfde zijn gebleven, verwacht ik een voortzetting van het beleid van de vorige regering. Uit alles wat daarover tot nog toe is uitgelekt, blijkt dat de problemen van de man en de vrouw in de straat of van de werknemer, niet zo prioritair zijn voor de regeringspartijen. De regering Jambon is niet van plan in te zetten op een herwaardering van de openbare diensten, een goede gezondheidzorg, een robuust openbaar vervoer of een degelijk onderwijs. Net zoals de vorige vijf jaar zal de focus liggen op besparingen, op de kostprijs van openbare diensten en op bestraffende maatregelen. Inzetten op een inclusieve samenleving, waarin iedereen een plaats kan vinden en iedereen ‘mee’ is, zit er niet in.”

Heeft die negatieve houding van de politieke beleidsmakers ook een invloed op de richting die onze samenleving uitgaat?

Chris Reniers: “Uiteraard! Door het voortdurend verkondigen van een ‘wij-versus-zij-verhaal’, door geen rekening te houden met de zwakkeren in de maatschappij en door te doen uitschijnen dat iedereen zich overal en altijd kan redden, neemt de verzuring, de agressie, de angst en de nervositeit bij de bevolking toe.

Dat heeft ook gevolgen voor de openbare diensten, waar dagelijks vele werknemers zich ten dienste stellen van de burger. Ook zij ondervinden een toename van dat vijandige klimaat. Vraag maar eens aan buschauffeurs, politieagenten, brandweerlui, ambulanciers, gezondheidswerkers, treinbegeleiders en leerkrachten of ze nu vaker met agressief gedrag geconfronteerd worden dan vroeger. Ik kan u verzekeren dat ze allemaal een verhaal te vertellen hebben.

Die trend van gebrek aan respect en waardering voor mensen die dagelijks in de vuurlijn staan en zich permanent inzetten voor anderen, is onaanvaardbaar en moet gekeerd worden. De politiek zou het goede voorbeeld kunnen geven door respect te tonen voor de openbare diensten en de meerwaarde die ze bieden aan de samenleving.”

Hoe reageert u op de steeds toenemende kritiek dat de personeelskosten in de openbare diensten te hoog zijn?

Chris Reniers: “Is het zo verbazingwekkend dat er een kost aan verbonden is? Openbare diensten zijn nu

eenmaal arbeidsintensieve sectoren die in de meeste gevallen niet geautomatiseerd kunnen worden. Het is eigen aan openbare diensten dat mensen ten dienste staan van andere mensen. Je kan nu eenmaal maar moeilijk heen om die persoonlijke dienstverlening. Scholen hebben leerkrachten nodig, bussen en treinen rijden niet vanzelf, om de veiligheid te handhaven heb je mensen nodig en zieken verzorgen kan je niet overlaten aan robots.

Wil je dus echt de openbare diensten herwaarderen, dan doe je dat niet – zoals de voorbije en wellicht ook de volgende regering – door te beweren dat er te veel mensen werken in de openbare sector en dat ze te veel kosten of door de financiering weg te nemen. Als de regering verder gaat op deze weg, bouwt ze niet enkel de openbare diensten af, maar ook de samenleving in haar geheel."

Hoe kijkt u naar het vertrek van Proximus-CEO Dominique Leroy in volle onderhandelingen over het transformatieplan bij het bedrijf, om bij een directe concurrent meer te gaan verdienen?

Chris Reniers: "Wanneer ik de bedragen hoor die CEO's van grote bedrijven – ook overheidsbedrijven – verdienen, ben ik steeds geschokt. Ik kan dat extreme verschil tussen de salarissen van personen aan de top van zo'n bedrijf en de doorsnee werknemer maar moeilijk bevatten. Uiteindelijk gaat het ook maar om mensen die net zoals iedereen 24 uur in een dag hebben en een deel daarvan voor privé-activiteiten gebruiken. Men vergeet wel eens dat het verschil in een bedrijf of organisatie nooit gemaakt wordt door één persoon, maar wel door iedereen die er werkt, elk met zijn of haar capaciteiten en kwaliteiten.

Voor een vakbond is het zeer moeilijk om de politici van vandaag te overtuigen van het belang van openbare diensten en van voldoende verloning voor het personeel dat er werkt. Het is dan ook onbegrijpelijk dat diezelfde politici er geen probleem mee hebben mee te huilen met een CEO wanneer die klaagt 'slechts' het twintigvoudige van een gewone werknemer te verdienen.

Hoe dan ook wens ik zowel Proximus als bpost een CEO toe die niet voortdurend zeurt over hoe onderbetaald hij of zij wel is, maar de overheidsbedrijven en hun personeel opnieuw waardeert en leidt doorheen de uitdagingen die de toekomst hen zal voorschotelen."

Dit standpunt verscheen in Tribune 75.09